

תת"ע 7784/11/15 - מדינת ישראל נגד יזהר שלומי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תתע"א 7784-11-15 מדינת ישראל נ' שלומי יזהר
תיק חיצוני: 21210017949

בפני	כבוד השופט דן סעדון
מאשימה	מדינת ישראל
	ע"י עו"ד רונית עמר
נגד	יזהר שלומי
נאשם	ע"י עו"ד דוד גולן

החלטה

לפני בקשה לפסול עצמי מלישב בדיון.

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגת רכב בשכרות. במקביל הגישה התביעה בקשה להארכת פסילת רישיונו של הנאשם עד לגמר בירור הדין. ההגנה עתרה לביטול או קיצור תקופת הפסילה המנהלית שהוטלה עליו.

2. בדיון מיום 18.11.15 חזר בו ב"כ הנאשם מן הבקשה לביטול או קיצור הפסילה המנהלית והבקשה נמחקה. ביום 16.12.15 ניתנה החלטתי הדוחה את בקשת התביעה להאריך את פסילת רישיונו של הנאשם עד גמר בירור הדין. בהחלטה הדוחה את בקשת התביעה צוין כי הנני יוצא מהנחה הנוחה לתביעה כי בידיה ראיות טובות להוכחת אשמתו של הנאשם ובנסיבות אלה אני פטור מלהכריע בטענות שונות שהעלתה ההגנה בנוגע לראיות בגדר ההליך.

3. בדיון ההקראה בתיק זה כפר ב"כ הנאשם במיוחס לנאשם בכתב האישום. התביעה מצידה טוענת כי הגם שלא נקטתי עמדה לעניין הראיות בתיק, נכון יהיה כי אפסול עצמי מלדון בתיק בשל "מראית פני הצדק". הסנגור מתנגד לבקשה זו.

דין והכרעה

4. לטעמי דין הבקשה להידחות. הכלל הנוהג בשיטתנו לעניין פסלות שופט הוא קיומה של הסתברות ממשית למשוא פנים בפועל. אין די לעניין זה "במראית פני הצדק". ההנחה היא כי רק מקום בו קיים משוא פנים בפועל או חשש

ממשי למשוא פנים מתעוררת בעיה של "מראית פני הצדק" (ע"פ 10478/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 1.8.10)).
לטעמי, העובדה כי דנתי בבקשה להארכת פסילת הרישיון של הנאשם עד תום ההליכים אינה מקימה חשש ממשי
למשוא פנים וזאת משני טעמים עיקריים:

ראשית, כלל הוא כי כאשר דן שופט בבקשות ביניים ויש טענה בנוגע לפתיחתו ביחס להמשך ההליך, אין העמדה
הקודמת מגבשת כשלעצמה את עמדת השופט באופן שאין הוא פתוח לשכנוע ויש להראות כי בהליך הנוכחי אין השופט
פתוח לשכנוע (יגאל מרזל, **דיני פסלות שופט** 280-281 (2006)). אכן, "**עצם הבעת עמדה או דעה בהליך קודם**
אינה מקימה כשלעצמה חשש ממשי למשוא פנים" (ע"א 1335/99 **ש.ח. שוקי נ' בנק לאומי** (מיום 22.4.99)).
וכן " .. [ש] **אין בעצם העובדה כי על בית המשפט מוטל להכריע בעניין שנתן בו קודם הכרעה מוקדמת כדי**
לגרום מניה וביה לפסילתו של בית המשפט" (ע"א 3731/00 **אל על נ' זילברשלג** (לא פורסם)). יתרה מזו, גם
מקום בו דן בית המשפט באותה שאלה עובדתית ומשפטית בגדר הליך אזרחי ולאחר מכן במסגרת הליך פלילי וגם בשים
לב לכך שבהליך הראשון קבע בית המשפט ממצאי מהימנות וקביעות המושתתות על ממצאים עובדתיים ומשפטיים, לא
נפסק כי יש לראות בכך קיום חשש ממשי למשוא פנים (ע"פ 6545/02 **יוסף נ' ראש עיריית הרצליה** (מיום
22.12.02, פס' 9); ע"פ 6934/15 **ברייק פור לייף נ' מועצה מקומית קדימה צורן** (מיום 21.10.15)).

שנית, וכפי שכבר צוין, בשום מקרה לא ננקטה בגדר ההליכים בתיק זה התייחסות עניינית מצדי לראיות התביעה לטענות
ההגנה בנוגע לראיות אלה. מטעם זה אינני סבור כי ניתן לטעון ברצינות כי עצם ההחלטה לא להיעתר לבקשת התביעה
לפסול את הנאשם מלהחזיק ברישיון נהיגה עד גמר בירור הדין, בהתבסס על אי שכנוע בקיומה של מסוכנות הנשקפת
מהמשך נהיגתו, מקימה חשש ממשי למשוא פנים.

5. על יסוד כל אמור מצאתי לדחות את הבקשה. **דיון ההוכחות יתקיים ביום 6.6.16 שעה 11.30**. הואיל
וב"כ הנאשם לא הבהיר אילו מבין עדי התביעה ברצונו לחקור, יואיל להודיע על כך בכתב לבית המשפט תוך 7 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום

ניתנה היום, כ"ח אדר א' תשע"ו, 08 מרץ 2016, בהעדר
הצדדים.